



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Diplomatvm Belgicorvm Libri Dvo

Le Mire, Aubert

Brvxellis, 1627

35. Lacensis Abbatia Benedictinorum, in dioecesi Treuerensi, vulgò ad Lacum, cis Mosellam, prope Antonacum, an. 1093. fundatur ab Henrico Comite Palatino Rheni, eiusq[ue] coniuge Adeleide. Sifridi, ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-10903

Gilberto de Maro,
Eustathio de Vfen, Tidberto fratre ipsius,
Radulpho de Castelo,
Gerardo de eodem,
Frinaldo de Cassel,
Thoma Camerario,
Frumaldo de Stenuord,
Odulfo Camerario,
Adam fratre Theobaldi.

1093. Actum est hoc anno Dominicæ incarnationis millesimo nonagesimo tertio, Indictione prima, regnante Philippo Francorum Rege, Roberto ipso Flandriam gubernante, pontificante autem domino Gerardo Morinorum Præfule.

N O T A T I O N E S.

Fundationis seu donationis huius, à Philippo Comite Loensi factæ, meminit Meierus lib. 3. Annalium Flandriæ.

Lo) in diœcesi Iprensi, Canonicorum regularium olim Præpositura, nunc Abbatia.

Lo) in diœcesi Tornacensi, prope Insulas, est Abbatia monachorum ord. Cisterciensis, Latine LAVS.

C A P V T X X X V.

Lacensis Abbatia Benedictinorum, in diœcesi Treuerensi, vulgo ad Lacum, cis Mosellam, prope Antonacum, an. 1093. fundatur ab Henrico Comite Palatino Rheni, eiusq; coniuge Adleide.

IN nomine sanctæ & indiuiduæ Trinitatis. Ego HENRICVS Dei gratia Comes Palatinus Rheni, & dominus de Lacu.

Ad inueniendam quietem humilium spiritu, notum facimus cunctis Christi nostrisque fidelibus, tam futuris quàm præsentibus, quòd cum absque liberis essem, annuente & cooperante vxore mea ADLEIDE, pro remedio animæ meæ, & æternæ vitæ consecutione, de patrimonio meo, scilicet LACHO, in honore beatæ Dei Genitricis Mariæ, sanctique Nicolai, monasterium regulæ monasticæ cultoribus

toribus incolendum fundavi, proprijsque bonis dotaui, sub præsentia & cognitione domini HILBERTI venerabilis Treuironum Archiepiscopi.

Aduocatum verò non alium, quàm me ipsum, quamdiu vixero, huic cœnobio constituo: post mortem verò meam, quem fratres præfati monasterij, siue ex priuignis meis, siue in prouincia, viribus & benignitate, sed & subueniendi oportunitate idoneum prouiderint, eiusdem monasterij familijs & possessionibus præficiatur Aduocatus, quod dicitur *Dingroget*: si tamen hoc decretum & subscriptum se obseruaturum esse promiserit, videlicet si bona ecclesiæ viriliter tueri, & familiam eius clementer & humanè tractare voluerit.

Nouerit itaque omnino sibi obseruandum, ne Aduocatiā vel coniugi in dotem, vel alicui in beneficium dare præsumat, nec alium pro se substituatur, cùm sciat hunc honorem se hereditario iure non contingere, sed hanc prouisionem, pro remedio animæ suæ, ad tutelam monasterij, de manu Abbatis se suscipere.

Præterea nec aliquando in bonis ecclesiæ hospitando, ecclesiā vel familiam eius grauet, nec iniusta seruitia ab ea, neque violentas exactiones, quas precarias vocant, aliquando exigat.

In cuius Aduocati negotio non alius minister, neque Vicarius, neque Subaduocatus præerit, nisi qui Villicus Abbati fuerit. Numquam ad publicum placitum confidebit, nisi à fratribus, si res ita poposcerit, inuitatus fuerit. Cùm inuitatus fuerit, seruiatur ei, quòd honori eius sit congruum, & pati possit ecclesiā; ne vel sumptuum eius, vel comitatus nimietate contristetur.

Ita verò agat, & tam pium, tam modestum, tamque benignum fratribus & familijs eorum se exhibeat, vt dignus honore sui nominis existat, & pro officio fideliter administrato remunerationem à Christo, beata Maria interueniente, suscipiat.

Quod si timoris Dei oblitus, quos fouere debuerat, violenter oppresserit, & admonitus infra sex hebdomadas non satisfecerit, tandem ecclesiastico anathemate percussus, Aduocatiā amittat, & alium fratres, potentia, modestia, & defendendi possibilitate vtilem & efficacem sibi eligant, qui sub prædicta conditione ipsam Aduocatiā administraturus suscipiat.

De cetero desidero, & quantum de mortuo viuens possum fir-

mmet

miter statuo, vt vbiicumque in provincia vita excessero, nusquam nisi in præfato monasterio sepeliar. Idem de Aduocatis omnibus, & de vxore mea fieri volo & constituo.

Ne autem quisquam heredum meorum vel successorum, aliquam iniuriam Domino Deo & beatæ Mariæ quandoque inferre intendat, de bonis à me huic monasterio collatis ea nominatim supponi placuit, quæ & Episcopali banno confirmari fecimus:

Scilicet Cruft cum ecclesia, Bedendorff, & Heimbach, & eorum adiacentia, Belle, Feide, Alkane, Willenburgh.

Hæc, inquam, beatæ Mariæ tradidi, cum omnibus appenditijs, id est, cum vtriusque sexus mancipijs, ædificijs, arcis, exitibus & reditibus, agris, quæsitis & conquirendis, praris, pascuis, vijs & inuijs, aquis aquarumque discursibus, molis, molendinis, piscationibus, vineis, vinetis, siluis, atque cum omni vtilitate, quæ vlllo modo inde prouenire poterit.

1093.

Acta sunt hæc anno incarnationis Domini millesimo nonagesimo tertio, Indictione prima, regnante serenissimo Imperatore Henrico tertio, anno autem regni eius tricesimo octauo, pontificatus verò domini Hilberti Treuironum Archiepiscopi quarto decimo.

Vt autem hæc nostra traditio firma & inuiolabilis in perpetuum permaneat, chartam hinc inde conscriptam sigilli nostri impressione insigniri fecimus. Huius constitutionis testes sunt,

Dominus meus HILBERTVS Treuironum Archiepiscopus.

Sigefridus priuignus meus.

Henricus Dux de Limbergh.

Wilhelmus Comes de Lutzenburgh, cognati mei.

Walranus, & frater eius Volcko, Comites de Arlon.

Dudo Comes de Lucenburgh.

Hermannus Comes de Virnenburg.

Meffridus Comes de Wiede, & frater eius Richvvinus de Kempenich.

Burckhardus de Vlbruck, & frater eius Henricus.

Reinboldus de Iffenburgh.

Wolkoldus de Broel.

NOTATIONES.

Diploma istud ex tabella templi Lacensis Marquardus Freherus descripsit.

descripsit, & in Originum Palatinarum Partem 2. cap. 9. retulit.

HILBERTVS) aliàs Helbertus, & Ingelbertus, Treuerorum Archiepiscopus.

HENRICVS Dux de Limberg) seu Limburg, qui post God. Bulonium an. 1100. Hierosolymis sine liberis defunctum, ab Henrico IV. Imp. Ducatum Lotharingia inferioris impetrauit. Miror tamen in isto diplomate, quod an. 1093. datum est, ipsum vocari Duce[m], non autem Comitem.

WILHELMVS) Comes de Lutzenburg, Conradi filius, & Conradi II. Comitis Lutzenburgensis pater: de quo supra lib. 2. cap. 33. & in Stemmatibus Belg. cap. 17. egimus.

COMITES de Arlo) siue Arlon, in diuisione nunc Luxeburgensi.

Ceterum Lacense monasterium ædificari cœptum HENRICVS Comes Palatinus, morte præuentus, non absoluit: quod postea priuignus eius SIFRIDVS, seu Sigefridus, itidem Comes Palatinus Rheni, perfecit: iuxta diploma, quod licet imperfectè conscriptum, ex eadem tabella Freherus desumpsit, & typis publicauit.

Sifridi, Comitis Palatini ad Rhenum, diploma de eiusdem monasterij Lacensis adificatione absoluta.

IN nomine sanctæ & indiuiduæ Trinitatis. Ego SIFRIDVS gratia Dei Comes Palatinus notum esse volo fidelibus, qualiter & à quibus ecclesia, quæ vocatur LACVS, constructa sit, & libertati tradita.

Prædecessor & dominus meus HENRICVS Comes Palatinus, exhortante vxore sua, ADLEIDA videlicet matre mea, prædictam ecclesiam ædificare cupiens, fundamentum eius tantummodo posuit, & iam morte imminente, sicut bonorum suorum, ita quoque huius laboris, ecclesiæ scilicet perficiendæ, heredem me instituit.

Quod primum quidem, utpote iuuenis, neglexi, postmodum vero pœnitentia ductus, quod neglexeram, deuotissimè corrigere studui

NOTATIO.

Reliqua desiderantur in prædicta tabella. Habuit autem Comes hic Sifridus vxorem GERTRVDEM; adeoque diuersus fuit ab illo, cui coniux GENOVEFA Brabantina: ut ait loco cit. Freherus.

Q9

CAPVT